

obžalovanou způsobené, nelze však počítati i útraty trestného řízení, jak se nalézací soud mylně domnívá.

Čís. 2115.

Skutková podstata zločinu §u 87 tr. zák. na rozdíl od §u 85 tr. zák. vyžaduje v objektivním směru, by činem pachatelovým bylo způsobeno nebezpečí v §u 85 c) tr. zák. naznačené; nestačí pouhá možnost vzejítí takového nebezpečí.

Po stránce subjektivní se nevyžaduje, by úmysl pachatele přímo směřoval k přivodění nebezpečí; stačí, byl-li si vědom toho, že může uvedené nebezpečí vzniknouti a přes to úmyslně podnikl čin s nebezpečím spojený.

(Rozh. ze dne 3. října 1925, Zm I 298/25).

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku zemského trestního soudu v Praze ze dne 4. března 1925, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným zločinem veřejného násilí podle §u 87 tr. zák., zrušil napadený rozsudek a vrátil věc nalézacímu soudu, by ji znovu projednal a rozhodl, mimo jiné z těchto

důvodů:

Zmateční stížnosti nelze upříti oprávnění, pokud s hlediska důvodu zmatečnosti čís. 9 a) §u 281 tr. ř. namítá, že nalézací soud nesprávně právně posoudil čin obžalovaného jak po stránce objektivní tak i po stránce subjektivní. V onom směru vyžaduje skutková podstata zločinu podle §u 87 tr. zák., na rozdíl od zločinu podle §u 85 tr. zák., mimo jiné, že pachatelovým činem bylo způsobeno nebezpečí, v §u 85 písm. c) tr. zák. naznačené. Nestačí tedy k naplnění skutkové podstaty uvedeného zločinu po této stránce pouhá možnost vzejítí takového nebezpečí a neprávem proto podřadil nalézací soud skutek obžalovaného pod ustanovení §u 87 tr. zák., spokojiv se se zjištěním, že stěžovatelovým činem mohlo vzejítí nebezpečí životu, zdraví a bezpečnosti těla lidem. Po stránce subjektivní se ke skutkové podstatě zločinu podle §u 87 tr. zák. nevyžaduje, by úmysl pachatele přímo směřoval k přivodění nebezpečí; stačí, byl-li si pachatel vědom toho, že může vzniknouti nebezpečí, naznačené v §u 85 písm. c) tr. zák., a přes to úmyslně podnikl čin s nebezpečím spojený. Tyto subjektivní předpoklady nejsou v napadeném rozsudku zjištěny. Nalézací soud zjišťuje sice, že situace byla proti policii napjatá a hrozivá a že obžalovanému musila býti známa, dále, že jeho výrok měl za účel, aby slova důvěrníka, demonstranty mírníci, byla paralysována, ale tím nezjišťuje ještě, že si obžalovaný byl dosahu svého výroku také vědom, totiž toho, že jím způsobuje nebezpečí naznačeného rázu.